

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

תוכן

- א. צא וקדש לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם.....1
- ב. חזקה שליה עושה שליחותו.....2
- ג. באשה שאין לה לא בת ולא בת בת ולא בת בן ולא אם ולא אם אם ולא אחות ואף על פי שהיתה לה אחות ונתגרשה לאחר מכאן דהיא שריא.....3
- ד. האומר לאפטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבא ממקום פלוני הפר והפר לה.....4
- ה. שלוחו של אדם כמותו.....5
- ו. האומר לאשתו כל הנדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהיו קיימין לא אמר כלום הרי הן מופריין ... אינו מופר.....5
- ז. הרי עלי לגלח חצי נזיר ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נזיר ... זה מגלח חצי נזיר וזה מגלח חצי נזיר.....6
- ח. הכל מודים כל היבא דאמר חצי קרבנות נזיר עלי חצי קרבן מייתי קרבנות חצי נזיר עלי כוליה קרבן ... נדר ופתח עמו הוא.....7
- ט. הריני נזיר לכשיהיה לי בן ונולד לו בן הרי זה נזיר נולד לו בת טומטום ואנדרוגינום אינו נזיר אם אמר כשיהיה לי וילד אפילו נולד לו בת טומטום ואנדרוגינום הרי זה נזיר.....8

דף יב.

א. צא וקדש לי אשה סתם אסור בכל הנשים שבעולם

העושה שליחה¹ לקדש לו אשה סתם, ומת השליח ואינו יודע אם קדש לו אשה או לא קדש, הרי זה בחזקת שקדש שחזקה שליה עושה שליחותו², והואיל ואין ידוע איזו אשה קדש לו, משום קנס³ שעשה שלא כהוגן שלא ציין את

¹ שו"ע ונו"כ אבהע"ז לה יא

² בזה מתורין למה לא יהיה מותר בכלן מטעם ספק ספיקא ספק שמא לא קידש כלל ואת"ל קידש שמא לא זהו ידוע על כן אמרו שחזקה השליח שבודאי קידש כנ"ל. ט"ז שם טו ועיין ב"ש כח ובמגיה בט"ז מה שיישב

³ זוהי דית תוס' והר"ן והרמב"ן כתב דאסור בכל הנשים ע"פ הדין משום חזקה שליה עושה שליחתו וקמנה שחלך אביה למדינת הים מותרת ולא חיישי' שמא אביה קידש אותה משום דיש לה חזקת פנויה אבל איש זה אסור בכל הנשים משו' קרובתה שמא קידש אמה או אחותה וחזקת קרובתה לא מהני לזו ואם אמרו הקרובים דאינה מקודשת תלי' נמי פלוגתא זו להרמב"ן מהני, ולשיטה ראשונה לא מהני אמירה שלהן משום קנס ונ"מ בפלוגתא זו אם חזר וקידש אשה שיש לה בת או אם או אחות לשימות תוס' הוי קידושין גמורים ולרמב"ן אמרינן חזקה שליה עושה שליחתו והוי ס"ק שמא קידש אחותה או בתה או אמה.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

מי לקדש⁴, הרי זה אסור בכל הנשים שבעולם שיש להן קרובות שהן ערוה דאורייתא עמה⁵, ואינם נאמנות ביחס אליו⁶, אפילו אם יאמרו לא הקרובות שלא נתקדשו עמו. כגון כל אשה שיש לה אם או בת או אחות וכיוצא בהן אסורה עליו, שאם תאמר ישא את זו, שמא השליח קדש לו אמה או בתה או אחותה.

ואם אמר לקדש אשה פלונית ומת השליח, נאסר מיד בקרובות אותה פלונית מטעם חזקה שליח עושה שליחותו, עד שתשאל אותה אשה⁷, או שיתברר אם קידשה השליח או לאו⁸.

ב. חזקה שליח עושה שליחותו

כבר התבאר במסכת עירובין דף לא: שעל אף שאין לשלוח עירובי תחומין בידי חרש שוטה וקטן, אם אמר לאחר לקבלו מחרש שוטה וקטן ולהניחו לשם עירוב, ושלחו לאחר ע"י אחד מאלו, ואפי' שלחו על הפיל או על הקוף, וראה מרחוק שהגיע לשם, הוי עירוב, אף על פי שלא ראה שהניחו האחר, שחזקה שליח עושה שליחותו⁹.

ודוקא שהאחר הבטיח לו בפירוש שיקבלו ויניחו לשם עירוב בשביליו¹⁰, אבל אם שתק לו לא אמרינן בזה שחזקה שיעשה שליחותו וכן אם לא ראה שנתנו לו, יש לחשוש שמא לא הביאו לו ואינו עירוב עד שיודע שהביאו לו

דוקא בעירובי תחומין וכדומה שהוא איסור דרבנן, סמכינן על חזקה ששליח עושה שליחותו. אבל באיסור דאורייתא אין סומכינן על חזקה זו להקל כי אם להחמיר¹¹, וכשידעינן שעשה שליחותו, ורק שספק שמא שינה, לכו"ע אמרינן שודאי לא שינה.

⁴ ח"מ שם כה

⁵ ח"מ כד וב"ש כט דלא כמ"ז שאסר אף שניות.

⁶ התוספות הקישו א"כ כל הנשים שבעולם יאסרו שמא השליח הוזה קדשה לזה ששלחו, ואם תאמר שהן נאמנות לומר לא נתקדשו, א"כ הכי נמי יהא המשלח מותר בכל הנשים שאומרות קרובות שלהן לא נתקדשו לו, ותייצו ודאי כל הנשים נאמנות לומר לא נתקדשו, אבל הכא לא אסרום על זה המשלח אלא משום קנס שעשה שלא כהוגן לפיכך אסור בכל אלו ומותר באשה שאין לה קרובות כמו אלו

⁷ ולכו"ע נאמנת. ח"מ כו

⁸ ברמ"א הביא מחלוקת בהא ועיין מ"ז יח וד"מ כו כז

⁹ שו"ע ונו"כ או"ח תט ה

¹⁰ מ"ב שם מט

¹¹ רמב"ם הלכות תרומות פרק ד הלכה ו ומובא במ"ב שם נ ועיין שער הציון שם ס"ק מד מה שכ"כ רבנו תם ורבנו יהונתן ורי"ז ורשב"א בעבודת הקודש ורישב"א, וכתב שכן הוא דעת הגאונים, וכן סתם המחבר בסימן

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת נויר

לפיכך האומר לשלוחו צא ותרום או עשר ל¹², והלך לתרום, ואינו יודע המשלח אם תרום ואם לא תרום, אפילו אם ידע מנין הפירות ובא ומצא כרי תרום, שמדד וראה שחסר ממנו כדי תרומה אין חזקתו תרום, שאין אומרין באיסורין דאורייתא חזקת שליח עושה שליחותו להקל, אלא להחמיר, וחושש שמא אחר תרום שלא ברשות. והוי ספק תרום ויחזור ויתרום בלי ברכה, וימכרנו לכהן, או שיברר אצל השליח אם תרום או לא תרום

גם במעשר ירק, אף על גב שיש כאן ג' דרבנן א. דשרו"מ בזה"ז דרבנן ב. גומר פירותיו ע"מ למכור הוא מדרבנן ג. וירק דרבנן, מ"מ לא מהני כיון שעיקרו מן התורה לא אמרי' חזקה שליח עושה שליחותו לקולא, ואין להקל מצד ספק דרבנן, כיון שאתחזק איסורא. ועוד דהוי דבר שיש לו מתירין¹³.

אך י"א שבמקום שהשליח יודע שהמשלח יכול לבא לידי מכשול, שיחשוב שהוא תרום. וכגון¹⁴ שהמשלח אין יודע כלל כמה פירות יש בכריו, ואמר לשליח לתרום וליתן התרומה לכהן, ויודע השליח שבעה"ב אין יודע כמה יש שם, ויסמוך עליו ויאכל הפירות, אז אמרי' חזקה שליח עושה שליחותו אפי' בדאורייתא להקל, ומיהו צריך להמתין עד הערב שמא עדיין לא עישר עד הערב. ולפ"ז בזה"ז שמפרישין רק א' ממאה ומאבדין את זה, ואין המשלח יכול לדעת אם תרום או לא. יש לסמוך על השליח אבל הרבה ראשונים חולקים ע"ז וס"ל דאפי' כה"ג לא סמכי' אחזקה דשליח עושה שליחותו¹⁵.

ג. באשה שאין לה לא בת ולא בת בת ולא בת בן ולא אם ולא אם אם ולא אחות ואף על פי שהיתה לה אחות ונתגרשה לאחר מכאן דהיא שריא

מה שהתבאר שהעושה שליח לקדש אשה סתם אסור בכל אשה שיש לה קרובות, זהו אם לא היו הקרובות נשואות בעת השליחות, אך אם היו נשואות מותר.

של"א ביורה דעה. ודעת רבנו שמשון בתוספות, וכן כתב הרא"ש ותשובת מהר"ם ותשובת מימוני, הביאה המגן אברהם, וביורה דעה שם כתב הרמ"א לדעה זו בשם יש אומרים, שאפילו באיסור דאורייתא היכא שיש מכשול להמשלח אם לא יעשה שליחותו והוא יחשוב שעשה שליחותו כגון הכא סומכין על החזקה דעשה שליחותו

¹² רמב"ם שם

¹³ חזו"א מעשרות סי' ז' סקמ"ז וכמש"כ המל"מ פ"ד מבכורות וכ"כ בשע"צ ואפי' בזה"ז [וכ"כ בהגהות יד אברהם שנדפס בגליון היו"ד סי' ש"ל ס"ד ודלא כמתנ"א שם] ועי' בהגהות דברי ישראל שכ' דאפשר דאפי' בעצ"ז שאינו נקוב:

¹⁴ רעק"א ביו"ד סי' של"א סל"ד בשם המל"מ

¹⁵ דרך אמונה שם סב

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

ולפיכך מותר באשה שהיתה לה קרובה כגון אם או אחות וכיוצא בהן והיתה הקרובה אשת איש בשעה שעשה את השליח ונתגרשה או נתאלמנה אף על פי שנתגרשה או נתאלמנה קודם שמת השליח הרי זו מותר בזו, ואין אומרים שמא קידש השליח את קרובתה אחר שנתגרשה או נתאלמנה, מפני שלא היתה ראויה לקדש בשעה שעשה זה את השליח, שאין אדם עושה שליח לקדש לו אלא אשה שהיה הוא יכול לקדשה בשעה שעשה השליחות, אבל על אשה שאינו יכול לקדשה בשעת עשיית השליחות לא חל השליחות שהרי זה כמי שמקנה דבר שלא בא לעולם.

וכן מותר באשה שקרובותיה אמרו לא נתקדשנו, ועמדו ונשאו, שהרי ודאי לא נתקדשו הקרובות שהרי נשאו אנשים,¹⁶ וכולי האי לא קנסוהו.

וכן מותר הוא באשה שאין לה קרובות כלל, שאסורות עליו על ידי קידושו לזו, כגון מעולם לא היו לה אחיות ובנות, ואמה ואם אביה מתו.

דף יב:

ד. האומר לאפוטרופוס שלו כל נדרים שתדור אשתי מכאן עד שאבא ממקום פלוני הפר והפר לה

כבר התבאר במסכת נדרים דף עב: שאין האב והבעל יכולין¹⁷ לעשות שליח לא להקמה ולא להפרה, אף על גב שבכמה מצות שבתורה קיימא לן שלוחו של אדם כמותו, כאן מיעטה התורה לשליח¹⁸, דכתיב (שם פסוק יד) אִישָׁה יְקַיְמֶנּוּ וְאִישָׁה יִפְרְנֶנּוּ, משמע אישה דוקא ולא השליח, והבעל ואב שוין הם לכל דבר.

¹⁶ וודאי איסורא לא עשו. ח"מ שם כה

¹⁷ שו"ע ונו"ב שם ל

¹⁸ וכי עלה הבי"י פלוגתא דר' יאשיה ור"י ופסק שם הרא"ש הלכה כר' יאשיה דמחמיר ע"ש ותמוה דהא לענין הקמה הוי ר' יאשיה להקל דע"י שליח לא הוי הקמה גם בני"י (פ"ח דב"מ) בסוגיא דשאיילה בבעלים כתב בשם הר"ן כיון דליכא הכרע במלתא קי"ל לחומרא וגבי נדרים לא מצי מפר ע"י שליח וגבי שאילה בבעלים פטור דהמע"ה וכן הביא בש"ע ח"מ (סימן שמ"ה סמ"ו בהג"ה) א"כ ממילא לענין הקמה יש לפסוק דע"י שליח הוי הקמה וצ"ע וע' בתשובת יד אליהו (סנ"א) שהקשה כן על הרמ"א שלא הניה כאן די"א דיכולים לקיים ע"י שליח כדהביא דעת החולקים לענין שאילה בבעלים ובאמת התמיה נופלת על הרא"ש דכ' בפשיטות דר' יאשיה הוא המחמיר וביותר על הטור דפסק דא"י לקיים ע"י שליח וצ"ע. חי' רע"א שם כן הקשה בשו"ת סימן מ"ז ועיין שם בסימן מ"ח, יישוב לזה, ועיין פ"ת שם ד

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נויר

ה. שלוחו של אדם כמותו

בכל דבר¹⁹ שלוחו של אדם הרי הוא כמותו²⁰ וא"צ למנות השליח בעדים. לפיכך עושה²¹ אדם שליח להפריש לו תרומות ומעשרות ואפי' אם בעל הבית טמא יכול למנות שליח להפריש בטהרה²². שנאמר כן תרימו גם אתם לרבות שלוחכם. והשליח מברך ולא המשלח²³.

דעת רוב הראשונים שצריך מינוי שליחות ממש²⁴ ואין מועיל רק נתינת רשות, ומ"מ העושה שליח לתרום א"צ לומר לו בהדיא שיעשה בשליחות אלא אם אומר לחברו צא תרום סתמא מתפרש באופן המועיל ע"פ דין תורה.

ואין עושין שליח עכו"ם שנאמר גם אתם מה אתם בני ברית אף שלוחכם בני ברית.

ו. האומר לאשתו כל הנדרים שתדורי מכאן ועד שאבא ממקום פלוני יהיו קיימין לא אמר כלום הרי הז מופריין ... אינו מופר

¹⁹ כתב בתוספות רי"ד קידושין מב ד"ה שאני ז"ל, יש מקשים א"כ לכל דבר מצוה יועיל השליח ויאמר אדם לחבירו שב בסוכה עבורי הנח תפילין עבורי. ולא מלתא היא שהמצוה שחייבו המקום לעשות בגופו האידך יפטור הוא ע"י שלוחו והוא לא יעשה כלום, ובקצוה"ח קפב א כתב והנראה לענ"ד בזה כיון דשליח של אדם כמותו לא אמרינן אלא במידי דעשיה דאז הו"ל מעשה שלוחו כמותו, אבל במידי דליכא עשיה לא אמרינן שליח של אדם כמותו, וכמ"ש הרא"ש בפירושו לנדרים דף ע"ב (ע"ב ד"ה והא) בהא דעושה שליח להפר נדרי אשתו דפריך בגמרא והא לא שמייע ליה וכתב שם ז"ל, שמיעת האפוטרופוס אינה כשמיעת הבעל ואף על פי שעשאו שליח להפר, דבמידי דממילא לא שייך מינוי שליחות עכ"ל, ומש"ה בפסח וקידושין וגיירושין הו"ל מעשה שליח כמותו וכאילו הוא בעצמו שחט הפסח, אבל בתפילין כשהשליח מניח התפילין הנחה זו שהיא עשיה חשוב כאילו המשלח עשה הנחה זו, אבל אכתי לא הניח התפילין על ראשו אלא על ראש שלוחו דאין גוף השליח כגוף המשלח כיון דבמידי דממילא לא שייך מינוי שליחות. ומש"ה בציצית ותפילין וסוכה נהי דהו"ל עשיית השליח כעשיית המשלח, כיון דגוף שלוחו לא הוי כגופו לא עשה המעשה בגופו אלא בגוף שלוחו, אבל בפסח וקידושין וגיירושין, שהיית הפסח ומעשה קידושין וגיירושין דהו"ל כאילו עשה הוא, הרי נגמר המעשה, ודו"ק ותשכח דהכי הוא ברירא דהך מלתא.

²⁰ חוץ מלדבר עבירה דקיימא לן אין שליח לדבר עבירה, ודוקא שהשליח בר חיובא, אבל אם אינו בר חיובא הוי שליח אפילו לדבר עבירה. רמ"א חו"מ קפב א

²¹ רמב"ם הלכות תרומות פרק ד הלכה א, שו"ע יו"ד שלא כט

²² משנה ראשונה הלה פ"ב מ"ג

²³ מ"ב תלב י

²⁴ חזו"א מעשרות סי' ז' סקט"ו ולא אמרי' דנתינת רשות תהני מדין זכ' כדלקמן דכיון שלא מינה אותו בפירוש י"ל דהדר ב' אח"כ כיון שאינה זכ' גמורה כמ"ש מרן בלקוט"ם לזרעים סי' ו' סק"א.

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נוזר

כבר התבאר במסכת נדרים דף עה. שאין האב²⁵ ולא הבעל מפירין קודם שתדור, כגון האומר לאשתו או לבתו כל נדרים שתדורי עד שאבא ממקום פלוני הרי הן מופרין אינן מופרין, שהרי נאמר (במדבר ל פסוק יד) איִשָּׁה יְקַיְמֶנּוּ וְאִישָׁהּ יִפְרְנוּ, את שבא לכלל הקם דהיינו אחר שנדרה, בא לכלל הפר, לא בא לכלל הקם לא בא לכלל הפר²⁶.

אולם משנדרה מפירין אף על פי שלא חל הנדר. כיצד, אמרה כבר זה עלי²⁷ אם אלך למקום פלוני, אף על פי שלא חל הנדר כל זמן שלא הלכה יכולין להפירו, ואפילו שלא בפניה גם כן יכולין להפירו²⁸. וי"א²⁹ דוקא נדר שתלוי בזמן, שממילא חייל, כגון שאמרה כבר זה עלי בעוד שלושים יום³⁰, או שתלתה בדבר שיש בו עינוי נפש כגון שאמרה שאני נהנה לאבא ולאביך אם אני עושה לפיך או נטולה אני מן היהודים אם אני משמשך, אבל אם תלוי במעשה ואין בו עינוי נפש, כגון שאמרה קונם יין אם אלך למקום פלוני, אף על גב שעיקר הנדר הוא מעינוי נפש כיון שלא תלתה בדברים של עינוי נפש, לא יוכל להפר עד שיחול, ויש להחמיר בדאורייתא.

ואם תלתה הנאה בדבר שהיא עשויה לעבור עליו על אף שאינו עינוי נפש, אין להחמיר, ויכול להפר³¹.

אם תלתה הנדר בשב ואל תעשה, כגון קונם אם לא אלך לזמן פלוני, אף שאין הנדר ודאי, מכל מקום יכול הבעל להפר³².

ז. הרי עלי לגלח חצי נוזר ושמע חבירו ואמר ואני עלי לגלח חצי נוזר ... זה מגלח חצי נוזר וזה מגלח חצי נוזר

²⁵ שו"ע ונו"כ יו"ד רלד עה

²⁶ ט"ז שם כח

²⁷ דעת המחבר כאן ובס"י רכח יז כשעת הרמב"ם והסמ"ק וסמ"ג והטור

²⁸ כדילפינן מדכתיב אשר אסרה על נפשה לא יקום וה' יסלח לה כי הניא אביה אותה, שיש לדקדק כיון שאמר אשר אסרה על נפשה לא יקום מפני שהניא אביה אותה, מה זה שאמר וה' יסלח לה, איזה סליחה היא צריכה אחר ההפרה, אלא כמה הכתוב מדבר באשה שנדרה בנוזר ושמע אביה או בעלה והפר לה, והיא לא ידעה, ועוברת על נדרה ושותה יין ומטמאה למתים, זו היא שצריכה סליחה ואף על פי שהוא מופר. ואם כן ממילא שמעין שאם מפירין שלא בפניה מופר. וכי תימא מכל מקום מאי נפקא מינה כיון שעל כל פנים צריכה סליחה, נפקא מינה שאם לא היו האב או הבעל אצלה ביום שמעם שהיו רחוקים ממנה במקום אחר, יכולין להפר שם ביום שמעם והוא מופר ואחר כך יגידו לה כשיבואו לביתם, ואם היא עברה קודם שהגידו לה צריכה סליחה. לבוש שם

²⁹ רבינו ירוחם סוף נכ"ז בשם רבינו יונה, וכן דעת הר"ן. ש"ך שם מה

³⁰ ובהתרת חכם גם בזה אינו מתיר כמבואר שו"ע ונו"כ שם רכח יז "אין מתירין הנדר, עד שיחול. כיצד, הרי שנשבע שלא יאכל בשר ל' יום מראש חדש אייר, וניחם, אינו נשאל עד שיכנס אייר". ט"ז שם

³¹ ש"ך שם

³² גליון מהרש"א שם ו מתשובות מהרי"ט חלק א' סימן א'

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

האומר³³ הרי עלי לגלח חצי נזיר, כלומר שמקבל אני עלי נזירות, ומקבל עלי להביא חצי מקרבנות הנזיר, על נזיר אחר שחייב בהם בעת התגלחת. חייב להביא חצי קרבנות תגלחת טהרה, ומקריבן על ידי איזה נזיר שירצה ואותו נזיר משלים קרבנותיו משלו.

ואם שמע חבירו ואמר ואני עלי³⁴ לגלח חצי נזיר, זה מביא חצי קרבנותיו של זה וזה מביא חצי קרבנותיו של זה וכל אחד מהן משלים קרבנותיו אם היו פקחין, ואם לאו זה מביא חצי קרבנות מאיזה נזיר שירצה, וזה מביא קרבנות מאיזה נזיר שירצה.

ח. הכל מודים כל הינא דאמר חצי קרבנות נזיר עלי חצי קרבן מייתי קרבנות חצי נזיר עלי כוליה קרבן ... נדר ופתח עמו הוא

אמר³⁵ הרי עלי חצי קרבנות נזיר, הרי זה מביא חצי הקרבנות לאיזה נזיר שירצה, ואותו נזיר משלים קרבנותיו משלו, אבל אם אמר, הרי עלי קרבנות חצי נזיר הרי זה מביא קרבנות נזיר שלם³⁶ שאין לנו חצי נזירות. וי"א³⁷ שגם באופן זה מביא חצי הקרבנות שהנזיר שלם אבל הוא לא חייב עצמו אלא בחצי קרבנותיו, שהחצי שאמר לחייב עצמו אמר שבו פתח תחלה, אך אם אמר קרבנות חצי נזיר עלי, מביא קרבנות נזיר שלם שאין לנו חצי נזיר שכשאמר תחלה קרבנות כל קרבנות קאמר, וכשאמר חצי נזיר לא כלום קאמר שאין לנו חצי נזיר ואין קרבנות לחצי נזיר.

³³ רמב"ם הלכות נזירות פרק ח הלכה יח, ב

³⁴ לח"מ שם שבזה מקבל נזירות והבאת קרבנות, ועיין ברדב"ז ובאחרונים שהאריכו באיזה אופן מקבל גם נזירות.

³⁵ רמב"ם שם הלכה יח

³⁶ וא"ת מאי איכא בין האומר הרי עלי לגלח חצי נזיר ובין האומר הרי עלי קרבנות חצי נזיר בתרוייהו איכא למימר אין נזירות להצאין. ונראה שזו היא קושייתו של הראב"ד ז"ל והטעם הוא מבואר דהכא דקאמר עלי לגלח חצי נזיר משמע שהנזיר שלם אלא עלי לגלח מתציתו אבל היכא דקאמר קרבנות חצי נזיר משמע שיש קרבנות לחצי נזיר וליכא דאין נזירות להצאין. רדב"ז שם. ובכסף משנה שם תי' דהתם הנזיר מביא קרבנותיו וזה נתחייב לסייעו בהצאיים אבל אומר קרבנות חצי נזיר מאחר שלא מציינו חצי נזיר צריך הוא להביא קרבנות נזיר שלם.

³⁷ השנות הראב"ד שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLII7K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדרף היומי

מסכת נזיר

**ט. הריני נזיר לכשיהיה לי בן ונולד לו בן הרי זה נזיר נולד
לו בת טומטום ואנדרוגינזוס אינו נזיר אם אמר כשיהיה
לי ולד אפילו נולד לו בת טומטום ואנדרוגינזוס הרי זה
נזיר**

האומר³⁸ הריני נזיר כשיהיה לי בן, אם נולד לו בן זכר הרי זה נזיר, אבל אם נולדה לו בת או טומטום או אנדרוגינזוס אין זה נזיר, אמר הריני נזיר כשיהיה לי ולד אפילו נולד לו בת או טומטום ואנדרוגינזוס הרי זה נזיר. ויש להסתפק³⁹ באומר הריני נזיר לכשיהיה לי בן או בת וילדה טומטום אם הוא נזיר וספק נזירות לקולא⁴⁰.

³⁸ רמב"ם שם פרק א הלכה יז

³⁹ מי אמרינן כיון דלבן או לבת הוי נזיר כי ילדה טומטום הוי נזיר ודאי דהא בין הכי ובין הכי קבל הנזירות או דלמא טעמא דאמרינן דכשאמר לכשיהיה לי בן וילדה טומטום דאינו נזיר לאו משום דדלמא נקבה היא אלא דכשאמר לכשיהיה לי בן לא היה דעתו אלא לבן ודאי ולא לטומטום. וא"כ אף דקאמר לכשיהיה לי בן או בת לא היה דעתו אלא לבן או לנקבה ודאית. משנה למלך שם
⁴⁰ מעשה רקח שם

תרומות והנצחות – בנק הדואר ח"ן 22887389 – ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדרף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLlI7K9ciPjB873YPB8kBu>